

Sygnatura akt VI W 2903/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2014 roku

sprawy przeciwko J. J. (1) synowi J. i A. z domu K.

urodzonego (...) w B.

obwinionego o to, że

w dniu 27 kwietnia 2013r. o godz. 05.15 we W. na ul. (...) w Hipermarkecie T., znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,56mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, dokonał kradzieży dwóch czteropaków piwa Ł., kefiru i actyviu o łącznej wartości 27,26 zł. czym działał na szkodę T. Polska Sp. zo.o.

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

I. uznaje obwinionego **J. J. (1)** za winnego tego że w dniu 27 kwietnia 2013 r. o godz. 05.15 we W. na ul. (...) w Hipermarkecie T., dokonał kradzieży dwóch czteropaków piwa Ł. i actyviu o łącznej wartości 24,07 zł. czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. tj. czynu z art. 119 § 1 kw i za o na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza mu grzywnę w kwocie 100 (stu) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

W dniu 27 kwietnia 2013 r. około godz. 5.15 J. J. (1), znajdujący się pod wpływem alkoholu, oraz P. N. udali się do hipermarketu (...) zlokalizowanego przy ul. (...) we W.. Będąc na terenie sklepu (...) zabrał activię oraz dwa czteropaki piwa Ł. o łącznej wartości 24,07 zł. Towary te J. J. (1) zamierzał wykorzystać na własne potrzeby. J. J. (1) działał w sposób niezależny od P. N., który zabrał kefir. Następnie obaj mężczyźni wyszli ze sklepu z zabranymi przez siebie produktami tą samą drogą, która weszli. J. J. (1) nie miał woli zapłacenia za piwo jak i za activię. Wkrótce po opuszczeniu terenu sklepu (...) oraz P. N. zostali zatrzymani i oddali zabrane produkty. Kasy, a tym samym wyjście dla osób, które dokonały opłaty za zabrane towary, znajdowały się w innym miejscu, niż to, którym na teren sklepu weszli i sklep opuścili J. J. (1) oraz P. N.. Są one przy tym widoczne. W tym czasie sklep był oświetlony w należyty sposób.

dowód: notatka urzędowa k. 3-4;

notatka z ujęcia osoby k. 6;

protokół użycia alkomatu k. 8;

wyjaśnienia J. J. (1) k. 11, 48, 73;

zeznania P. N. k. 43;

nagranie monitoringu k. 53;

zeznania J. B. k. 59;

J. J. (1) nie był karany. Jest plastykiem. Utrzymuje się z dochodu w kwocie 2700 zł.

dowód: karta karna k. 13;

dane osobopoznawcze k. 2;

J. J. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W dniu 29 kwietnia 2013 r. wyjaśnił, iż w przedmiotowym hipermarkecie (...) był pierwszy raz. W istocie zabrał piwo i activię. Gdy szedł w kierunku wyjścia nie widział kas. Po przekroczeniu bramek został zatrzymany. Chciał zapłacić za towary, ale mu uniemożliwiono. Gdy później zażądano od niego zapłaty w kwocie 50 zł odmówił.

W dniu 4 listopada 2013 r. wyjaśnił analogicznie, przy tym wskazał, że żądano od niego 80 zł. Dodał, że nie wiedział, iż wychodzi ze sklepu. Pytany: jak wyjaśni, iż nie wiedział, że wychodzi ze sklepu skoro szedł tą drogą, którą wszedł do tego sklepu, powołując się na wpływ alkoholu oraz gabaryty sklepu nie był w stanie na to pytanie odpowiedzieć.

W dniu 4 sierpnia 2014 r. po obejrzeniu nagrania monitoringu podkreślił brak ucieczki. Nie myślał o tym, co zabrał P. N..

vide: wyjaśnienia J. J. (1) k. 11, 48-49, 73;

Ustając stan faktyczny Sąd oparł się na notatce urzędowej, notatce z ujęcia osób, protokole z użycia alkomatu, nagraniu monitoringu, zeznaniach J. B., zeznaniach P. N. oraz wyjaśnieniach J. J. (1).

Notatka urzędowa dokumentująca fakt podjęcia interwencji Policji wobec J. J. (1) oraz P. N. posiadających już poza linią kas sklepu produkty spożywcze odpowiadają pozostałemu materiałowi w tym wyjaśnieniom J. J. (1) oraz P. N.. Dlatego też w tym właśnie zakresie stała się ona podstawą ustaleń.

Analogicznie, jak wobec notatki urzędowej sporządzonej przez Policję, odniesiono się do notatki z ujęcia osób, dokumentującej nadto wartość towarów zabranych przez J. J. (1).

Jakichkolwiek wątpliwości nie wzbudza protokół użycia alkomatu dokumentujący stan nietrzeźwości J. J. (1), która to okoliczność nie była przez niego kwestionowana.

Niewątpliwym jest także nagranie z monitoringu obrazujące zachowanie J. J. (1) i P. N. w trakcie opuszczania sklepu. Nagranie to również nie zostało zakwestionowane przez J. J. (1) po dokonaniu jego edycji.

Zbieżnym z opisanym powyżej nagraniem są zeznania J. B.. Stąd dano im wiarę, co do opisu zachowania J. J. (1) i P. N.. Opis sklepu a zwłaszcza usytuowanie kas dokonany przez świadka jest także niewątpliwe.

Zeznania P. N. stały się podstawą ustaleń jedynie, co do opisu zachowania świadka i J. J. (1) na terenie hipermarketu. W tym zakresie zeznania te odpowiadają wyjaśnieniom J. J. (1), zeznaniom J. B. oraz nagraniu z monitoringu. Natomiast nie dano wiary świadkowi w przedmiocie przypadkowości jego działania. W ocenie Sądu zeznania te stanowią wyraz postawy świadka, wobec którego toczy się postępowanie o zabór produktów spożywczych na szkodę hipermarketu (...). Nadto zeznania te zawierają wewnętrzne sprzeczności. Świadek równocześnie zeznał, iż wychodził

ze sklepu drogą, którą wszedł jak i nie orientował się, że wychodzi ze sklepu. Rozbieżność tę nieudolnie próbował tłumaczyć wadą wzroku. Próbując ją wyjaśnić wskazał także, iż w swoim przekonaniu szedł wraz z J. J. (1) w stronę kas. Twierdzenie to jest jeszcze bardziej irracjonalne. Skoro świadek wychodził drogą, którą wcześniej wszedł do sklepu to nie ma możliwości by chociażby przypuszczał, że idzie w stronę kas. W hipermarkecie (...) kasy znajdują się bowiem w odmiennym miejscu niż wejście na teren sklepu.

Szczególnej oceny wymagają wyjaśnienia J. J. (1). Opis jego zachowania w sklepie znajduje odzwierciedlenie w zeznaniach P. N., J. B., nagraniu monitoringu oraz opisywanych notatkach. Także nie ma podstaw by zakwestionować fakt niezależnego działania względem P. N..

Natomiast niewiarygodnie brzmią wyjaśnienia wskazujące na przypadkowość działania. W tej mierze znacząca jest rozbieżność będąca przedmiotem pytania, na które J. J. (1) nie potrafił odpowiedzieć – jak wcześniej wykazano. Nagranie monitoringu wyraźnie przy tym wskazuje na świadome poruszanie się J. J. (1) w kierunku wyjścia. Nie był on przy tym zaangażowany rozmową z P. N. idąc pewnym krokiem i będąc zorientowanym, co do miejsca, w którym się znajduje. Nie ma, zatem możliwości by nie widział on bramek wejściowych, przez które jako jedyną drogę, wszedł na teren sklepu. Widząc te bramki i udając się pewnym krokiem w ich kierunku realizował zamiar opuszczenia sklepu bez zapłaty za piwo i activię. Odmiennie wyjaśnienia stanowią jedynie wyraz obrony, nie do końca przemyślanej, o czym świadczy chociażby powoływanie się na przygaszone światła, co jest sprzeczne z zapisem monitoringu. Także zapis ten nakazuje negatywnie zweryfikować wyjaśnienia o zaangażowaniu w rozmowę, co miało być przeszkodą w zorientowaniu się, co do kierunku poruszania się.

Sąd pominął zeznania T. M., gdyż nie był on świadkiem zdarzenia, przebywając w tym czasie na zewnątrz sklepu.

J. J. (1) zabierając piwo i activię by wykorzystać je na własne potrzeby bez uiszczania należności dopuścił się czynu z art. 119 § 1 kw.

Jako, iż nie cierpiał on niedostatków własnej poczytalności, zaś oprócz chęci bezprawnego przysporzenia nie dostrzeżono innych motywów jego postępowania, uznano go winnym przypisanego mu czynu.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze jej społeczne oddziaływanie a także aspekt wychowawczy względem obwinionego oraz jego sytuację majątkową.

Jako okoliczność łagodzącą uznano odzyskanie mienia będącego przedmiotem czynu J. J. (1).

Jako okoliczność obciążającą przyjęto działanie J. J. (1) pod wpływem alkoholu.

O kosztach orzeczono nie widząc podstaw do zwolnienia obwinionego od tych należności.